

KS. PRZEMYSŁAW KANTYKA

LAUDACJA

wyłoszona w czasie uroczystości nadania
Jego Eminencji Księdzu Kardynałowi Kurtowi Kochowi,
Przewodniczącemu Papieskiej Rady do Spraw Popierania Jedności Chrześcijan,
„Złotego Dyplomu” Wydziału Teologii KUL
Lublin, 8 grudnia 2014 roku

Eminencjo, Czcigodny Księżę Kardynale,
Księża Arcybiskupi i Biskupi,
Magnificencjo Księżę Rektorze,
Czcigodny Księżę Dziekanie,
Czcigodni Księża, Panie i Panowie Profesorowie,
Szanowni Państwo,

Le jour solennel de l'Immaculée Conception de la Vierge Marie, en quatre-vingt seizième anniversaire de la fondation de notre Université, le Conseil de la Faculté de Théologie de l'Université Catholique de Lublin Jean-Paul II et la communauté de notre Université se sont rassemblés ici pour honorer Son Éminence Kurt Cardinal Koch de « Diplôme d'Or » de la Faculté de Théologie. Ce diplôme a été offert par le Conseil de la Faculté en signe d'approbation des mérites illustres du Révérend Cardinal dans les domaines de sciences théologiques, dans l'élucidation des chemins de l'activité pastorale dans le monde contemporain et surtout dans son engagement pluriannuel et conséquent en promotion de l'œuvre de l'unité des chrétiens, aussi dans le domaine de l'œcuménisme doctrinal que l'œcuménisme spirituel et pratique.

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w 96 rocznicę powstania naszego Uniwersytetu, Rada Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II i społeczność naszego Uni-

wersytetu gromadzi się, aby uhonorować Jego Eminencję Kurta Kardynała Kocha „Złotym Dyplodem” Wydziału Teologii. Dyplom ten został przyznany przez Radę Wydziału Teologii w dowód uznania za wybitne osiągnięcia Księdza Kardynała w naukach teologicznych, za ukazywanie dróg działalności pastoralnej Kościoła katolickiego we współczesnym świecie, a przede wszystkim za wieloletnie konsekwentne zaangażowanie w promowanie dzieła jedności chrześcijan, tak w dziedzinie ekumenizmu doktrynalnego, jak duchowego i praktycznego.

KARDYNAŁ KURT KOCH urodził się 15 marca 1950 r. w Emmenbrücke w Szwajcarii. Studiował w Lucernie i w Monachium. Na Wydziale Teologii Uniwersytetu w Lucernie uzyskał doktorat i habilitację. Po święceniach prezbiteratu w 1982 r. pracował jako wikariusz w Bernie, a od 1989 do 1996 r. był wykładowcą dogmatyki, liturgii i teologii ekumenicznej. Pracę wykładowcy łączył z posługą pastoralną w wielu parafiach, idąc na ratunek wspólnotom, w których brakowało duszpasterzy. W tym okresie umiejętnie łączył pracę uniwersytecką z duszpasterzowaniem, przekładając na język działalności pastoralnej wyniki swoich dociekań intelektualnych, ale też na odwrót: jego teologia zyskiwała na nieustannym odniesieniu do życia codziennego. Profesor Koch był dziekanem Wydziału Teologii Uniwersytetu w Lucernie w latach 1989-1996, a także jednocześnie niedługi czas (od 1 października do 13 grudnia 1995 r.) rektorem tegoż Uniwersytetu. Po nominacji na biskupa rodzinnej Bazylei w 1995 r. pozostał honorowym profesorem i Wielkim Kanclerzem Uniwersytetu.

Kardynał Koch jest autorem kilkuset artykułów w tym bardzo licznych o tematyce ekumenicznej, a także wielu książek. W uprawianej przez siebie teologii Ksiądz Kardynał poszukiwał odpowiedzi na trudne pytania współczesności. Pozwalał mu je zgłębiać dobry warsztat teologiczny, połączony z pokorą. „W teologii nie ma w zasadzie pytań tabu – mówił – które nie mogłyby być dopuszczone, oczywiście przy spełnieniu niezbędnego warunku, że powinny być one postawione w postawie należnego szacunku wobec kwestii, jaką reprezentuje teologia. Teologia nie może się bowiem zadowalać pospiesznymi odpowiedziami, teologia chce i musi o wiele bardziej prowadzić do ukierunkowanych i zdyscyplinowanych pytań”¹.

¹ Cyt. za: R. BIEL. *Kościół Wielkiej Soboty. Paschalna wizja Kościoła w ujęciu kardynała Kurta Kocha*. Tarnów: Biblos 2012 s. 21.

Badacz teologii Księdza Kardynała, ks. Robert Biel, określił ją w swej rozprawie habilitacyjnej² jako teologię Kościoła Wielkiej Soboty, znajdującego się pomiędzy wielkopiątkową żałobą a wielkanocnym triumfem.

Przez dziewięć lat biskup Koch był wiceprzewodniczącym, następnie od 2007 do 2010 r. przewodniczącym Konferencji Episkopatu Szwajcarii. Już jako profesor, a później biskup Bazylei był członkiem Komisji do Spraw Dialogu Ewangelicko-Rzymskokatolickiego oraz Komisji Ekumenicznej Konferencji Episkopatu Szwajcarii. Był także członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej Katolicko-Prawosławnej oraz członkiem Międzynarodowej Komisji do Spraw Dialogu Katolicko-Luterańskiego. Od 2002 r. jest członkiem Papieskiej Rady do Spraw Popierania Jedności Chrześcijan, a od 2010 r. jej przewodniczącym. Kardynał Koch jest także członkiem Kongregacji do Spraw Wychowania Chrześcijańskiego oraz Kongregacji do Spraw Biskupów oraz Kongregacji do Spraw Świętych; do 14 lutego 2014 r. był członkiem Kongregacji do Spraw Kościołów Wschodnich.

Wieloletnie zaangażowanie ekumeniczne, podbudowane dobrą znajomością teologii sprawiło, że biskup Koch był doskonale przygotowany do objęcia funkcji przewodniczącego Papieskiej Rady do Spraw Popierania Jedności Chrześcijan, po odejściu na emeryturę wybitnego niemieckiego teologa kardynała Waltera Kaspera. Mówiąc o swoim osobistym zaangażowaniu ekumenicznym, szwajcarski biskup i teolog wyznaje: „To wciąż jeszcze istniejące rozdarcie Kościoła jest tą śmiertelną chorobą, z którą chrześcijanie nigdy nie mogą się pogodzić i której nie mogą bagatelizować. Tutaj znajduje się najgłębsze uzasadnienie, dlaczego ja upatruję cel swojego życia w działalności ekumenicznej i dlaczego praca na rzecz ekumenizmu zajmuje priorytetowe miejsce w moim życiu”³.

Tę ekumeniczną pracę Ksiądz Kardynał podjął z wielkim zaangażowaniem, stając się ze strony Kościoła katolickiego ambasadorem sprawy jedności chrześcijan. Czyni to z odwagą i wielką mądrością, daleki zarówno od nieuprawnionego optymizmu skłonного do pomijania istotnych różnic w wierze, jak i od pesymistycznej rezygnacji, wyrażającej się w usztywnianiu stanowiska tam, gdzie nie idzie o sprawy istotowe. Jest więc człowiekiem dialogu, opartego na zdrowych zasadach, prowadzonego w prawdzie i miłości. Realizuje w ten sposób prorocką wizję św. papieża Jana Pawła II, który wielokrotnie powtarzał, że droga ekumenizmu jest drogą Kościoła (*Ut unum*

² Zob. przypis poprzedni.

³ Cyt. za: R. BIEL. *Kościół Wielkiej Soboty* s. 19.

sint 7-14). Zaangażowanie ekumeniczne Księdza Kardynała jest również przykładem i wskazaniem drogi dla Instytutu Ekumenicznego KUL, nieodłącznej części Wydziału Teologii i Uniwersytetu, który od ponad 30 lat podejmuje naukowe badania teologicznoekumeniczne, kształci kadrę wykładowców ekumenizmu dla seminariów duchownych i wydziałów teologii oraz dostarcza specjalistów dla potrzeb dialogu ekumenicznego w Polsce i w świecie.

Prosimy teraz Księdza Kardynała, aby zechciał przyjąć „Złoty Dyplom” z rąk Księdza Dziekana Wydziału Teologii.

Nous prions maintenant votre Éminence de bien vouloir recevoir le « Diplôme d’Or » des mains du Père Doyen de la Faculté de Théologie.

Fot. Tomasz Koryszko